

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 24/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť maloletých [REDACTED] a [REDACTED], obaja trvale bytom [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], prechodne bytom [REDACTED], zastúpených AK JUDr. Silvia Tatarková, s. r. o., E. B. Lukáča 2, Martin, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Silvia Tatarková, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 5078/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť maloletých [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. novembra 2014 doručená sťažnosť maloletých [REDACTED] a [REDACTED], obaja trvale bytom

██████████ ██████████, prechodne bytom ██████████ (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 5078/2013.

Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia, zastúpení svojím zákonným zástupcom (otcom), podali súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej (matke sťažovateľov), ktorá dobrovoľne neplnila súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Príslušný exekútor návrh na vykonanie exekúcie s priloženým exekučným titulom predložil okresnému súdu spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd vyzval 24. februára 2014 súdneho exekútora na doplnenie návrhu a doplnený návrh bol okresnému súdu odoslaný 28. februára 2014. Sťažovatelia uvádzajú, že okresný súd nedodržel lehotu vydania písomného poverenia exekútora na vykonaníu exekúcie ustanovenú § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), preto sa nápravy domáhali prostredníctvom sťažnosti na prieťahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu podanej 1. októbra 2014. Listom doručeným právnenmu zástupcovi sťažovateľov 13. októbra 2014 bola zo strany predsedníčky okresného súdu uplatnená sťažnosť vybavená ako dôvodná.

Sťažovatelia, odvolávajúc sa na uvedené, formulujú v sťažnosti podanej ústavnému súdu námietku porušenia ich základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní.

Na základe uvedeného v závere sťažnosti navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 5078/2013, prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľov bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľom primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, a to každému z nich, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Je objektívnou skutočnosťou, že v napadnutom konaní nepostupoval okresný súd v súlade s označeným ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a teda v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prieťahov. Z obsahu listu predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 2175/14 zo 7. októbra 2014, ktorým bola vybavená sťažnosť sťažovateľov na prieťahy v konaní, je však zrejmé, že po podaní sťažnosti na prieťahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu boli vo veci sťažovateľov prijaté opatrenia pre účely zabránenia vzniku ďalších prieťahov a 24. septembra 2014 bolo okresným súdom poverenie na vykonanie exekúcie vydané a toto sťažovateľom 6. októbra 2014 aj zaslané.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na prieťahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovatelia predsedníčke okresného súdu adresovali, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže následne po uplatnení sťažnosti okresný súd obnovil plynulosť konania smerujúceho k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov.

V danej situácii by ingerencia ústavného súdu znamenala duplicitné poskytnutie ochrany základnému právu sťažovateľov zaručenému čl. 48 ods. 2 ústavy a právu zaručenému čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namietajú, čo je v rozpore s primárnym účelom ústavnej sťažnosti, ktorým je poskytnutie ochrany právam, ktorých porušenie sa namieta, v prípadoch, v ktorých ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, respektíve neviedli k náprave.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľov je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľov sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2015